

Mednarodna refleksija o solidarnosti

Kulturna raznolikost

Shalom

Šolske sestre de Notre Dame
maj 2010

Uvod

Kulturna raznolikost nas približa svetu drugih. Kulturna ponižnost priznava, da je naše medkulturno razumevanje omejeno. Kulturna raznolikost zazna naše razlike in drugo kulturo dojame razumsko. Kulturna ponižnost nas vodi do tega, da v odnosu z ljudmi drugih kultur priznamo svoje pomanjkljivosti z vidika svoje lastne kulturne perspektive, obarvane s predpostavkami in predsodki. Čeprav smo vsi prežeti s svojo lastno kulturo, stopamo ven iz nam znanega kulturnega okvirja – tja v svet tistih, ki so nam zaupani, s katerimi živimo in katerim služimo.

Klic k molitvi

Bog vseh ljudi!

*Različni po kulturi, narodnosti in rasi
se zbiramo po tvoji milosti.*

*Naj bomo zemlja srečevanj,
kjer je upanje in ljubezen, ki ozdravlja.*

*O Bog, naj bomo nosilni most,
ki vsepovsod povezuje ljudi.
Pomagaj nam boriti se proti vsemu, kar
nas ločuje: strahu, sovraštvu in
oblastiželjnosti.*

*Sveti Duh, daj nam modrosti, kadar prežijo
razcepitve in prihajajo viharji.*

*Utrdi naše odločitve, da bomo na strani
tistih, ki trpijo krivico.*

*O Bog, naj bomo kot miza, ki je pogrnjena
z darovi ljubezni in razlomljenega kruha,
pri kateri so vsi dobrodošli, kjer deluje
milost in kjer sovražniki postajajo
prijatelji.*

(“Različni po kulturi, narodnosti, rasi:” besedilo: Ruth Duck © 1992, GIA Publications, Inc.)

Izkušnja

Stisk roke je dejanje, ki je skupno mnogim kulturam po vsem svetu. Premišljajte o tej preprosti gesti v svoji kulturi.

V mnogih afriških deželah, posebej še v Podsaharski Afriki, je stisk roke najbolj rabljen pozdrav. Roko stisnejo istemu človeku večkrat na dan kot znamenje povezanosti, spoštovanja in prijateljstva. Pri vsakem stisku navadno stresejo roko trikrat. Stisk roke z drugim spolom je različno rabljen.

V azijskih deželah je stisk roke omejen in rabljen med poslovnimi partnerji. Preprost priklon je dovolj za razumevanje dobrodošlice in spoštovanja.

V Severni Ameriki se stisk roke rabi kot izraz predstavitve človeka in se ga lahko ponovi ob slovesu. Ni pa v navadi stisk roke kolegov/kolegic, razen če se niso videli dalj časa. Rabi se tudi za čestitko nekemu za dobro opravljeno delo.

V nekaterih krajih v Evropi je stisk roke v navadi med moškimi. Ženske se morejo pozdraviti samo s preprostim nasmehom.

V Srednji in Južni Ameriki se stisk roke razlikuje v podeželskih in mestnih področjih. Ta gesta se more rabiti kot pozdrav in kot oblika čestitke.

Poznati nek običaj še ne pomeni, da se človek avtomatsko dobro počuti ob njem. Potreben je čas za razumevanje tega, kako drugi rabijo običajne geste in kakšen pomen predstavljajo. Morda se ob tem ne počutimo dobro, morda nam je izraz nenavaden in se borimo za to, da ne bi vztrajali pri tem, da je naš način najboljši način.

Razmišljanje

“Kadar delamo z ljudmi drugih kultur, pazimo, da jim ne vsiljujemo svojih lastnih kulturnih vrednot in tradicije.” (*Poslane ste, GD 33c*)

“Vaš zgled skupnega življenja v miru onkraj plemenskih in rasnih meja more biti močno pričevanje za druge.” (Poslanica afriških škofov Božjemu ljudstvu, II. Afriška škofovska sinoda 2009)

“K ponižnosti spada temeljna drža, ki jo prevzamemo v lastnem prostoru v svetu in tudi če se podredimo enakim pritiskom vesti kot drugi. Na žalost svet določajo dejavnosti, ki izražajo sistem vrednot, da je življenje nekaterih neskončno bolj spoštovano kot življenje drugih. Če gledamo globalno, je ponižnost odločilnega pomena in pomaga, da pokopljemo neo-kolonialistične težnje, ki pogosto določajo povezave med severom in jugom.” (Levi, Amy. “The Ethics of Nursing Student International Clinical Experiences” *Journal of Obstetric, Gynecologic, and Neonatal Nursing*. Vol. 38, No. 1, pp. 94-99 (2009).)

Dejanje

Razmišljajte o naslednjih vprašanjih in se o njih pogovorite:

- *Kje v naših skupnostih in v našem apostolatu vabimo tako h kulturni raznolikosti kot h kulturni ponižnosti?*
- *Do kakšnih rezultatov upamo, da bomo prišli, če priznamo svoje razlike in skušamo druge rajši razumeti, kot pa jih spremeniti?*
- *Katere vrednote in katera dejanja morejo oživiti kulturno ponižnost?*
- *Kaj se more prebuditi v nas, ko slišimo besede pesmi: “Različni po kulturi, narodnosti, rasi”?*
- *Kako moremo praznovati in pomagati, da bomo cenili prispevek naših sester?*

Sklepna molitev

O Bog, ljubeči Oče vsakega naroda, kulture in ljudstev na svetu, izročamo ti, karkoli prinaša sedanji trenutek. Ustvaril si nas različne med seboj in določil, naj nenehno delamo za edinost, ki jo ti želiš za nas. Daj nam, Šolskim sestram de Notre Dame, modrosti in vpogleda, da bomo znale ponižno in skrbno premoščati razcepljenost in prepade. O Bog, naj bomo kot miza, ki je pogrnjena z darovi ljubezni in razlomljenega kruha, pri kateri so vsi dobrodošli, kjer deluje milost in kjer sovražniki postajajo prijatelji. Amen.